

РЕШЕНИЕ

№ 2618

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 23.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **8314** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката във вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. П. Я., чрез пълномощник - адв.Т. Г., срещу Решение № Ц – 25 от 01.07.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в частта му по т.ІХ.2, с което е актуализирана, считано от 01.07.2021 г., преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW и над 5 MW, от биомаса, получена от дървесни остатъци, биомаса, получена от прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци – Решение № Ц-19/28.05.2013г. на КЕВР частта по т.27,28 и 29, както следва – електрически централи, работещи с биомаса, получена от дървесни остатъци, биомаса получена от прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци (комбинирано производство) с инсталирана мощност до 5 MW - 295,02 лв/ MWh и определена премия за тази цена в размер на 175,62 лв./ MWh, без ДДС. Решението в посочената му част се оспорва с доводи за незаконосъобразност и се иска отмяната му. Конкретно се твърди, че оспореното решение е постановено при съществено нарушение на административно производствените правила, с доводи за непроведено открито заседание, на което да се обсъден доклада, в нарушение на чл. 47 от Наредбата за регулиране цените на електрическа енергия (в сила от 14.03.2017 г.), за неуведомяване на заинтересованите лица за започването на административно производство по издаване на решението, сред които и жалбоподателя, а за

уведомяване едва за насроченото обществено обсъждане на проекта на решение. Твърди се, че Решение Ц-25/01.07.2021г. е постановено при неспазване на установената форма, тъй като не е мотивирано. Според жалбоподателя, изискванията за мотиви на административния акт налагат същият да съдържа конкретни и обосновани съображения за неговото издаване, както правни, така и фактически и тези изисквания сочи, че не са спазени при изготвянето на мотивите на решението. За да обоснове това си твърдение, жалбоподателят отбелязва, че КЕВР не е посочила как е определена относителната тежест на всеки един от ценообразуващите елементи, както дали това е константна величина или се променя с всяко ценово решение. Развива доводи и дава примери с предходни ценови решения на КЕВР, според които има промяна на ценообразуващите елементи (Решение Ц-9 от 01 07 2018 г. стр. 20, Решение Ц-27 от 01.07.2017 г., стр. 15, за променящ се процент на експлоатационните разходи за централа като тази на жалбоподателя). Твърди, че по този начин липсва прозрачност, което създава възможност за КЕВР да променя по свое усмотрение относителната тежест и по този начин крайната цена е определена не на база на обективни критерии, а на необосновано решение на решаващия орган. Позовава се на чл. 32. ал. 4 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) според която норма, коефициентът следва да отразява изменението на стойността на разходите за ценообразуващите елементи, но според него този процент неправилно не е приложен към стойността на отделните елементи, а към тяхната относителна тежест във формулата. Твърди, с посочване на примери, че в обосновката и формулата са използвани различни стойности – за разходите за суровини, стойността на разходите за транспорт и за разходите за работна заплата. Изтъква разминаване на стойностите, посочени в Проекта за решение, публикуван за обществено обсъждане от КЕВР, с тези в решението. Жалбоподателят основава жалбата си и на разбирането, че съгласно чл. 32, ал 4 от ЗЕВИ, с получения съгласно чл.32. ал.5 коефициент се актуализира “преференциалната цена”, а не отделни нейни елементи. Ето защо смята, че определеният от КЕВР коефициент следва да се приложи към цялата стойност на преференциалната цена, определена от КЕВР с предходни решения. Жалбоподателят оспорва и позицията на КЕВР, съдържаща се в мотивите на Решение № Ц-25/01.07.2021г., че ценообразуващите елементи не могат да се променят, тъй като в производството по актуализация на преференциални цени не подлежат на изменение други ценообразуващи елементи и/или параметри, формиращи съответната цена, тъй като същите били определени в Решение Ц-19 от 2013 г.. В подкрепа на твърдението си, посочва практика на административния орган, видна и от Решение Ц-27 от 01.07.2017 г., в което, на стр. 3, „комисията приема частично аргументите на дружеството относно заложените параметри за енергийност на суровината, влажност на суровината и специфичен разход, като коригира заложената в изчислителния модел калоричност от 3 700 kcal kg на 2 000 kcal kg.". Оспорва и подхода на КЕВР за прилагане на всеки от разходите за 2.5 кВтЧ, доколкото експлоатационните разходи във формулата са посочени за производството на 1 MWh енергия, при което следва, че цената се определя също не за 2.5 MW, а на 1 MW. Посочва като пропуск в оспореното решение липсата на информация за цената на суровината за работа на централата, каквато информация имало посочена в предходни ценови решения. Изразява с конкретни доводи несъгласие с приетата в решението калоричност на суровината. Твърди, че в Решение Ц-25 от 2021 г. не се съдържа информация относно средната годишна продължителност на работа, която е заложена в ценовия

модел. Развива подобни доводи и по отношение на другите ценообразуващи елементи. В заключение смята, че Решение Ц-25 противоречи на целите на закона, тъй като без въвеждането на ценова преференция и запазването ѝ в дългосрочен план не биха се стимулирали инвестиции в сферата на производството на електрическа енергия от възобновяеми източници, като с тази цел законодателят е предвидил задължително дългосрочно изкупуване на непроменяема преференциална цена на такава енергия.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Г., който поддържа жалбата. Представя писмени доказателства, прави искане за допускане изслушването на съдебно-техническа експертиза, както, уважено от съда. В позиция по същество моли за отмяна на решението на КЕВР. Представя подробни писмени бележки, допълващи доводите в жалбата, с акценти върху заключението на техническата експертиза, с позоваване и на съдебна практика на ВАС. Претендира разноски по представен списък, с доказателства за живършването им (л.696).

Ответникът в производството - Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР) се представлява от юриконсулт Р., който оспорва жалбата. Поддържа, в позиция по същество и в представено писмено становище, че Решение № Ц-25/01.07.2021г. на КЕВР е издадено при спазване на процедурата, посочена в Наредба № 1/14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), доколкото нормите ѝ не съдържат конкретни изисквания за производството пред КЕВР за определяне на преференциални цени по ЗЕВИ, а оспореното решение е за актуализиране на цени, иницирано от КЕВР, на основание чл.32 ал.4 от ЗЕВИ. Посочва, че за административното производство е уведомен жалбоподателят, както и останалите заинтересовани страни с публикуването на 27.05.2021г. на интернет страницата на КЕВР съобщение, че на 03.06.2021г. ще се проведе обществено обсъждане на проекта за решение. Посочва, че становищата на заинтересованите страни са обсъдени в приетото решение на КЕВР. По отношение на оспорения от жалбоподателя начин на актуализиране на цената във връзка с ценообразуващите елементи, КЕВР се е съобразила изцяло с чл.32 ал.2 т.6, 7 и 8 от ЗЕВИ, докато останалите ценообразуващи елементи са посочени в Решение № Ц-19/28.06.2013г. на КЕВР, с което за първи път е определена преференциалната цена за изкупуване на ел.енергия от групата производители, в която попада и жалбоподателят. Позовава се на практика на ВАС по адм.д. 1805/2020г., според което решение ценообразуващи елементи, определени с влязло в сила решение Ц -19/2013г. на КЕВР, не могат да се променят. Поддържа, че правилността на определения от КЕВР коефициент за именуване на разходите за суровини се потвърждава от заключението на комплексната експертиза. Във връзка с доводите на жалбоподателя как следва да се прилага коефициента, се позовава на решения на ВАС, според които същият се прилага не върху цялата цена, а само по отношение на отделни ценообразуващи елементи по чл.32 ал.2 т.6,7 и 8 от ЗЕВИ (решения по ад.д. 7291/21, ад.д.1805/2020г.). Относно възраженията на жалбоподателя за определените влажност и калоричност на суровината, с която работи централата, приети в изчислителния модел, поддържа, че при определянето на стойностите КЕВР е приела усреднени такива, за група производители и доводите в жалбата в тази връзка са с икономически характер. Претендира разноски по списък (л.697).

Заинтересованата страна Фонд „Сигурност на електроенергийната система“- [населено място] не се представлява в производството и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна „Национална електрическа компания“ ЕАД [населено място] (Н. ЕАД) се представлява от юриконсулт Б., която в представен писмен отговор изразява становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Поддържа, че в производството по приемане на Решение № Ц-25/01.07.2021г. на КЕВР не са допуснати твърдените нарушения на административнопроизводствените правила, проведено е обществено обсъждане, като с оглед характера на производството по актуализиране на преференциални цени, открито заседание на КЕВР не следва да се провежда. Сочи, че жалбоподателят е представил пред КЕВР писмено становище, което, както и становища, постъпили от други заинтересовани страни, са обсъдени в приетото от КЕВР решение. Противопоставя се на доводите на жалбоподателя, че в решението липсват мотиви, както и че изходните данни в ценовия модел за актуализиране на цените са неверни. Моли за присъждане на юриконсултско възнаграждение. В проведените открити съдебни заседания Н. ЕАД се представлява от юриконсулт Д., който в позиция по същество и в представени писмени бележки моли за отхвърляне на жалбата. Претендира разноски по представен списък.

Заинтересованата страна „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД [населено място] не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят „ЕКО ЕНЕРДЖИ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД притежава и експлоатира електрическа централа „БиоТЕЦ Е. Е.-С.“, работеща чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, намираща се в ПИ 061057. местност „Кутлата“. землището на [населено място]. община В.. Електрическата централа е въведена в експлоатация с разрешение за ползване № СТ-05- 1888/28.10.2013 г. на строеж „Електрическа централа за производство на електроенергия чрез използване на отпадъчна биомаса с комбиниран цикъл, Централата е присъединена към електроразпределителната мрежа на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД [населено място] с Договор за присъединяване № [ЕГН], като на 30.09.2013г. жалбоподателят е сключил договор с „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД [населено място] за достъп до електроразпределителната мрежа на производител на ел.енергия от възобновяеми източници. На 10.10.2013г. жалбоподателят подписал с „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД [населено място] и договор за изкупуване на ел.енергия, произведена от възобновяеми източници.

Инсталираната мощност на електрическата централа е под 5 MW. За централата, дружеството-жалбоподател има сключен и действащ договор за компенсиране с премии със заинтересованата страна Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ до 27.10.2033г. (л.447-456).

С Решение № Ц-25/01.07.2021 г. на КЕВР, в частта му по т. IX.2, в е актуализирана, считано от 01.07.2021 г., преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW и над 5 MW, от биомаса, получена от дървесни остатъци, биомаса, получена от прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци – Решение № Ц-19/28.05.2013г.

на КЕВР частта по т.27,28 и 29, както следва – т.2 електрически централи, работещи с биомаса, получена от дървесни остатъци, биомаса получена от прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци (комбинирано производство) с инсталирана мощност до 5 MW - 295,02 лв/ MWh и определена премия за тази цена в размер на 175,62 лв./ MWh, без ДДС.

Съгласно разпоредбите на чл. 32, ал. 1, т.1 от ЗЕВИ, Комисията за енергийно и водно регулиране, ежегодно, до 30 юни, определя преференциални цени за изкупуване на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW. АLINEЯ 4 от същата разпоредба сочи, че КЕВР ежегодно, до 30 юни, актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т. 6, 7 и 8, като производството по издаване на обжалвания административен акт се инициира служебно от административния орган. В изпълнение на тези задължения, със Заповед № 3-Е-73 от 12.04.2021 г. на председателя на КЕВР е създадена работна група, със задача да извърши анализ на данните и документите, свързани с определянето на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници и актуализирането на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от биомаса. Работната група е изготвила доклад с вх. № Е-Дк-494 от 21.05.2021 г., който е приет от Комисията с решение по т. 1 от Протокол № 97 от 27.05.2021г. Със същото решение, КЕВР е приела и проект на решение относно определянето на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, актуализация на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от биомаса и определяне на премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW.

На 27.05.2021г., на интернет страницата на Комисията, е публикувано съобщение, че на 03.06.2021 г. в сградата на КЕВР, [улица], ет. 4 ще се проведе обществено обсъждане на проект на решение относно определяне на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници и актуализация на преференциални цени на електрическата енергия, произведена от биомаса и определяне на премии на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност 500 kW и над 500 kW. След проведеното обществено обсъждане на което е присъствал и жалбоподателя, в изпълнение на разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ), в срока по чл. 14, ал. 3 от ЗЕ, са постъпили становища от заинтересованите лица, включително и постъпилото с писмо с вх. № Е-13-266-2 от 16.06.2021г. в КЕВР становище от „Еко Енерджи Мениджмънт“ ООД, обсъдено на стр. 13 от извлечение от Протокол № 131/01.07.2021г. и на стр.12-18 от мотивите на Решение № Ц-25/01.07.2021г. на КЕВР. Съобразно съдържанието на решението на КЕВР, доводите в становището на жалбоподателя са приети за неоснователни, по мотиви, подробно изложени в решението, като приети за несъответстващи на изискванията на чл.32 ал.5 от ЗЕВИ във връзка с приложението на коефициента по отношение на преференциалната цена, а не нейни отделни ценови елементи. По отношение на доводите на жалбоподателя за неправилно възприети горивни характеристики (влажност, калоричност) в решението си КЕВР е посочила, че при актуализиране на

преференциалната цена не следва да отразяват разходите и/или индивидуалните горивни характеристики на дадена централа, като заложените стойности в ценовия модел не представляват индивидуален модел за отразяване на конкретните особености или разходи на отделен участник в групата, ограничена по инсталирана мощност, а обща рамка, която осигурява на инвеститора заложената възвръщаемост за годините на експлоатация. По отношение на начина на определяне на прогнозната пазарна цена, са цитирани нормите на Раздел I. от Наредба №1/14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия. Във връзка с възражението на жалбоподателя, че е извършена симулация само с „М. С.“ ЕАД, КЕВР е посочила, че производителите на ел.енергия от биомаса са много малко, като за нуждите на симулацията са използвани графиците, предоставени от „ЕСО“ ЕАД, включващи всички централи, които не са имали ремонт и са работили 12 месеца през годината и които са преки членове на балансиращите си групи.

По искане на жалбоподателя съдът допусна изслушването на съдебно-техническа експертиза, изпълнена от вещото лице проф.д-р инж.В. К.. Заключение на вещото лице К. бе оспорено от страна на ответника и заинтересованата страна "НЕК" ЕАД. Съдът прие заключението на вещото лице като обективно и компетентно изготвено, съдържащо мотивирани отговори на поставените въпроси, Доводите, изложени устно в заседанието и писмено в представено становище на КЕВР, съдът ще цени като доводи, които са по същество на предмета на спора, имащи отношение към крайния съдебен акт. Съдът съобразява, че част от отговорите на въпросите съдържат посочване на ценообразуващите елементи, използвани от КЕВР за определянето / актуализирането на цената, в която част няма основание да не кредитира заключението (отговор на въпрос 1), други съдържат отговор относно разходите, представляващи експлоатационни такива (отговор на въпрос 4), трети изискват анализ на елементите, към които е приложен коефициента за изменение на преференциалната цена (отговор на въпрос 2), изброяване на ценообразуващите елементи в оспореното решение (отговор на въпрос 5), както и стойности на показатели, ползвани от КЕВР, относно енергийност, влажност и цена на суровината, както и разход на суровина за производство на 1 мега ват часа енергия (въпрос 6). Дадените от вещото лице отговори са основани на обективно съществуващи данни, видни и проверими и от решението на КЕВР и налични в доказателствата по делото, при което липсват основания отговорите в заключението на вещото лице да не бъдат кредитирани.

Друга част от отговорите на въпросите в експертизата са свързани по принцип със специалните знания на вещото лице, чиято компетентност е безспорна, и се основани на разбирането му за ползване на друга мерна единица по отношение на калоричност на суровината – „Джаул“ вместо „калории“, като вещото лице сочи, че именно Джаул е системната

единица, съобразно Международната система единици (SI) за измерване на енергия (потенциална, кинетична, електрическа, топлинна), а също така на работа и количество топлина. Единиците за измерване на енергия се изучават още в прогимназиалния етап на училищното образование в България, при което дори не се изискват специални знания на вещо лице за посочването им. Ето защо съдът кредитира заключението на техническата експертиза, доколкото липсват основания за оспорване на заключението на вещото лице и в тази му част. По този начин, в отговор на въпрос 7, вещото лице е определило реалната калоричност на горивото, използвано в централата на жалбоподателя. Съдът кредитира заключението на вещото лице и в останалата му част – при отговорите на въпроси 8 до 12, защото същите са в резултат именно на специалните му знания и не се оборват с доводи в становището на КЕВР, представено в о.з. на 28.06.2022г., което съдържа възражение, свързано с квалифирането на процедурите по ЗЕВИ (по определяне и актуализиране на цени), съответно и определяне на цена на индивидуален или цена за група производители. В заключението си вещото лице К. изрично посочва, вкл. и в поясненията си в о.з. на 28.06.2022г., че централата на жалбоподателя, като произвеждаща ел.енергия чрез използване на отпадъчна биомаса с комбиниран цикъл посредством директното ѝ изгаряне, е единствена в страната от процесния тип.

По искане на ответника съдът допусна изслушването на комплексна съдебно-техническа и икономическа експертиза. От заключението ѝ, изготвено от вещите лица К. Б. и Й. С., което съдът кредитира, неоспорено от страните, се установяват обстоятелства, идентични при част от отговорите на въпросите, с тези в заключението на техническата експертиза, изпълнена от вещото лице К.. Вещото лице Б., в пояснение в отговор на въпрос в о.з. на 24.10.2023г. също изрично посочва за жалбоподателя, че „ в България това е единственият производител от този тип“, както и че заложените от КЕВР като елемент часове работа на централата – 7000 часа, в отговор на въпрос 9, са не повече от 6001 часа годишно (постигнато през 2016 г.), като във връзка с приемане на процесното Решение Ц-25/01.07.2021г. е заложено в процесния ценови модел на КЕВР, чрез който е определена прогнозната пазарна цена на електрическата енергия /ЕЕ/ за Т. от посочения тип: 7000 часа/годишно, а в в решението, при актуализиране на преференциалната цена няма данни за средногодишна продължителност на работа на групата производители. В отговор на въпрос за влиянието при ежегодната актуализация на цените по чл.32, ал.4 от ЗЕВИ с посочените три елемента, върху останалите показатели във финансовия модел на КЕВР (въпрос 13) вещите лица

установяват, че ежегодно променяни/актуализирани елементи/параметри са: 1) разходи за суровини за производство на енергия; 2) разходи за горива за транспорта; 3) разходи за труд и работна заплата; които са определени като променливи елементи. Изменението (увеличение, респ. намаление) на всеки от 3-те променливи първични елементи/параметри, води до изменение в същата посока (увеличение, респ. намаление) на цената на електрическа енергия, произвеждана от Т..

В отговор на въпрос 2 спрямо какво е приложен коефициентът посочен в Задача 1 - към преференциалната цена или спрямо отделни нейни елементи, вещите лица посочват, че коефициентът „К" е приложен не спрямо преференциалната цена като цяло, а поотделно, спрямо 3-те променливи ценообразуващи елемента, формиращи преференциалната цена на електрическата енергия (ЕЕ) през новия / процесния ценови период, т.е. „К" е приложен спрямо: разходите за суровини (биомаса) за производство на ЕЕ (ТЕ); разходите за горива за транспорта за доставка на биомаса за производство на ЕЕ (ТЕ); разходите за труд и работна заплата /Т./ за производство на ЕЕ (ТЕ);

В отговор на въпрос 8 за това, какъв К. на групата производители – електрически централи (ЕЦ) с инсталирана мощност до 5 MW, работещи чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци, с комбинирано производство, е заложен в използваната от КЕВР формула и правилно ли е определен, вещите лица установяват, че КЕВР е определила параметрите (цените) на продукцията на (групата) Т. в противоречие с техническия паспорт на Т. на жалбоподателя, а тъй като тя е единствена в страната – следователно и в противоречие с параметрите на „групата Т.“; в противоречие с параметрите на ползваното гориво; без оглед на средностатистическите параметри на процесния тип Т. и на последно място - без оглед на предназначението на процесния тип Т. да произвежда и реализира на пазара едновременно електрическа енергия /ЕЕ/ и топлинна енергия /ТЕ/. В обобщение, вещите лица сочат, че КЕВР е определила неправилно номиналната полезна електрическа ефективност на Т., т.е. коефициента на полезно действие по отношение производството на ЕЕ (КПД_{ЕЕ} %) за процесната група Т., респективно-за Т.-а на жалбоподателя (като единствен Т. в групата), представляваща отношение в % на продадената електрическа енергия (ЕЕ) спрямо вложената в Т. енергия чрез изгаряне на биомаса. Така, в ценовия модел / процесното решение на КЕВР от 2021 г.: КПД_{ЕЕ} % е прието като = 21.6 % , което вещите лица определят като неправилно, с оглед стойността (по паспорт) на номиналната нетна полезна електрическа ефективност на

централата на жалбоподателя, която е не повече от: КПД_{ЕЕ}% = 18 % и при стойност на номиналната нетна полезна електрическа ефективност на средностатистическа Т. от процесния тип : КПД_{ЕЕ}% = 16%.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното::

Жалбата срещу решението на КЕВР е допустима за разглеждане, като подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт и от лице с правен интерес от обжалване на административния акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

С оспореното Решение № Ц – 25 от 01.07.2021 г. на КЕВР, в частта му по т. IX.2, е актуализирана, считано от 01.07.2021 г., преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от електрически централи с инсталирана мощност до 5 MW и над 5 MW, от биомаса, получена от дървесни остатъци, биомаса, получена от прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци – Решение № Ц-19/28.05.2013г. на КЕВР частта по т.27,28 и 29, както следва – електрически централи, работещи с биомаса, получена от дървесни остатъци, биомаса получена от прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци (комбинирано производство) с инсталирана мощност до 5 MW - 295,02 лв/ MWh и определена премия за тази цена в размер на 175,62 лв./ MWh, без ДДС.

Оспореното решение е прието от компетентен административен орган. Решението е прието с шест гласа „за“, от които четири на членовете на КЕВР със стаж в енергетиката в съответствие с правомощията на административния орган. Прието е при наличието на кворум с изискуемото мнозинство, от състав на комисията, който съответства на изискванията на закона, подписано е, поради което и съдът определя, че същото представлява валиден административен акт.

Разпоредбата на чл. 13, ал. 5, т. 2 от ЗЕ разпорежда, че заседанията на Комисията са открити, когато се разглеждат заявления или искания, свързани с утвърждаване на цени. Разглежданото административно производство е иницирано от КЕВР на основание чл. 32, ал. 4 от ЗЕВИ и по своя предмет е за актуализиране на преференциални цени на електрическа енергия, произвеждана от биомаса.

При провеждане на административното производство, приключило с издаване на Решение № Ц-25 от 01.07.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, е проведено обществено обсъждане в съответствие с разпоредбата на чл. 14 ал. 1 пр. 3 от ЗЕ, като на интернет страницата на комисията е публикувано съобщение с дата и час на общественото обсъждане на проекта на решение, самия проект на решение, съдържащ

необходимите данни за определяне на преференциалните цени, дадена е възможност и са представени възражения от заинтересовани страни, сред които и от „Еко Енерджи мениджмънт“ ЕООД и същите, както и на останалите страни, подробно са обсъдени от комисията. В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че оспореното решение е прието при съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Решението на КЕВР е издадено в предвидената от закона форма, като съдържа посочените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити.

Част от фактите по делото не са спорни между страните. Това са обстоятелствата, свързани с вида на централата на жалбоподателя, датата на въвеждане в експлоатация на същата, максималната инсталирана мощност на централата, наличието на сключен договор за изкупуване на ел.енергия, произведена от възобновяеми източници, както и наличието на действащ договор за компенсиране с премии, сключен със заинтересованата страна Фонд „Сигурност на електроенергийната система”, със срок на действие до 27.10.2033г.

Основният спорен по делото въпрос е свързан с факта, дали КЕВР правилно е определила преференциалната цена и коефициента за нейната актуализация с оспореното решение както и дали са обосновани (съответстващи на доказателствата и обективните данни) използваните стойности в решението на съответните приложими ценообразуващи елементи.

Приложимите разпоредби в тази връзка са тези на чл.32 ал.2, ал.4 и 5 от ЗЕВИ.

Съгласно чл. 32, ал. 4 ЗЕВИ Комисията за енергийно и водно регулиране ежегодно, до 30 юни, актуализира преференциалната цена на електрическата енергия, произведена от биомаса, с коефициент, който отразява изменението на стойността на ценообразуващите елементи по чл. 32, ал. 2, т. 6, 7 и 8 ЗЕВИ, а именно: разходите за суровини за производство на енергия: разходите за горива за транспорта: разходите за труд и работна заплата.

Грамотическото тълкуване на разпоредбата недвусмислено сочи, че с коефициента се актуализира преференциалната цена, т.е. той се прилага спрямо преференциалната цена на електрическата енергия (чл.32 ал.4 предл.1 от ЗЕВИ). Самият коефициент отразява изменението на посочените три ценообразуващи елементи - по чл.32 ал.2 т.6, т.7 и т.8 от ЗЕВИ.

Относим към преценката за правилното приложение на нормата на чл.32 ал.4 от ЗЕВИ е отговора на въпрос 2.1 от комплексната съдебно

техническа и икономическа експертиза. Така, вещите лица установяват, че ценообразуващите елементи, влияещи на размера на преференциалната цена на ЕЕ от ВИ, се определят и договарят при сключване на договора за изкупуване на ЕЕ от ВИ (с изключение на 3 от тях, които са променливи по години) и са валидни за целия срок на преференциално изкупуване на ЕЕ от ВИ - 20 години. Пазарното изменение по години на 3 от ценообразуващите елементи води до формиране на годишен **коэффициент „К“** – като променливите ценообразуващи елементи са разходи за суровини (биомаса) за производство на ЕЕ (ТЕ): разходи за горива за транспорта за доставка на биомаса за производство на ЕЕ (ТЕ): разходи за труд и работна заплата /Т./ за производство на ЕЕ (ТЕ). Формирането на преференциалната цена на ЕЕ от ВИ за нов ценови период се извършва на база размера на 3-те елемента за предходен ценови период и **коэффициента „К“**.

Според вещите лица, КЕВР е създала математически модел, в който са заложили множество параметри, относими към ценообразуващите елементи, съгласно който промяната по години на посочените по-горе 3 ценообразуващи елемента води до изменение както на общия разход за производство на ЕЕ, така и на относителния дял в общия разход за производство на ЕЕ (ТЕ) на отделните параметри, представляващи разходи за производство. Експертите обобщават в заключението си, в отговор на въпрос 2, че коэффициентът „К“ е приложен НЕ спрямо преференциалната цена като цяло, а поотделно, спрямо 3-те променливи ценообразуващи елемента, формиращи преференциалната цена на ЕЕ през новия ценови период, т.е. „К“ е приложен спрямо: 1) разходите за суровини (биомаса) за производство на ЕЕ (ТЕ); 2) разходите за горива за транспорта за доставка на биомаса за производство на ЕЕ (ТЕ); 3) разходите за труд и работна заплата /Т./ за производство на ЕЕ (ТЕ);

Предвид изложеното съдът приема, че КЕВР неправилно и в нарушение на закона – чл.32 ал.4 от ЗЕВИ, е актуализирала преференциалната цена на електрическата енергия, прилагайки коэффициента К поотделно, спрямо 3-те променливи ценообразуващи елемента, формиращи преференциалната цена на ЕЕ през новия / процесния ценови период, вместо спрямо преференциалната цена, която актуализира.

Съгласно чл. 32, ал. 5 ЗЕВИ: „Коефициентът, отразяващ изменението на стойността на ценообразуващите елементи по ал. 2, т.т. 6, 7 и 8, се определя като произведение от: 1. изменението на разходите за суровина за производство на електрическа енергия от биомаса, на разходите за горива за транспорта, необходими за доставка на суровината за производство на електрическа енергия, и на разходите за труд и работна

заплата, необходими за добиването и обработката на суровината за производство на електрическа енергия и производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, изразено в проценти, и дела на съответния ценообразуващ елемент от общите разходи, изразен в проценти.

В решението на КЕВР, коефициентът по чл. 32, ал. 5 ЗЕВИ е изчислен като сбор от произведенията на относителните дялове на разходите за суровина за производство на енергия, на разходите за горива за транспорт и разходите за труд и работна заплата през предходната година, умножени със съответните индекси на изменение на горепосочените разходи, по формула, съдържаща се в решението. Съдът намира този подход на КЕВР също за неправилен, в противоречие със закона и за необоснован, предвид ясното съдържание на посочената разпоредба на ЗЕВИ, което не води до съмнения в начина на прилагането ѝ.

На следващо място, заключението както на съдебно техническата експертиза (СТЕ), така и на комплексната техническа и икономическа експертиза (КТИЕ) установяват, че централата, собственост на дружеството жалбоподател е единствена в страната, при което, с оглед подхода за определяне/актуализиране на цени на електрическа енергия за група производители, жалбоподателят се явява единственият производител в групата. От това следва, както са посочили и вещите лица, че в действителност, определената цена фактически е за конкретна електроцентрала, представляваща „група производители“. При тази специфика, безспорно е, че при приемането на средната продължителност на работа на инсталации с директно изгоряне за „група производители“ от страна на КЕВР, следва да се възприемат показателите за централата на жалбоподателя. Вместо това, по недоказани в производството причини, КЕВР е приела в ценовия модел, за въпросната група Т., в която е и Т. на жалбоподателя, за периода 01.07.2021г. - 30.06.2022г. използваемост на мощностите на Т. при номинално натоварване от 7000 часа/годишно. Според заключението на КТИЕ, в отговор на въпрос 9, действителната средногодишна продължителност на работа на Т. от процесния тип, експлоатирани в България, в ефективните часове е: 4204 часа/годишно, а дори постигнатата, максимална за страната натовареност на „групата Т.“ от процесния тип (в т.ч. само Т. на жалбоподателя) е 6001 часа/годишно. При тези доказателства, възприетите от КЕВР 7000 часа/годишно, безспорно са необосновани и не съответстват на изискванията да съобрази този показател със стойностите, относими за „групата Т.“ от съответния тип (в т.ч. само Т. на жалбоподателя).

Съдът споделя доводите на ответника, че процесното решение е за

актуализиране на цена, при което при оспорването му от жалбоподателя, аргументите, свързани с ценообразуващи елементи, извън тези по чл.32 ал.2 т.6,7 и 8 (разходите за суровини за производство на енергия; разходите за горива за транспорта и разходите за труд и работна заплата) са неотносими.

При определянето на стойностите на разходите за суровини, които са ценообразуващ елемент при актуализирането на преференциалната цена, съдът съобразява заключението на СТЕ и на КТИЕ относно несъответствието/ необосноваността на заложените в модела на КЕВР стойности за калоричност на суровината. Съобразно отговора на въпрос 9 в заключението на КТИЕ относно необходимото количество суровина(биомаса от дървесина,...), необходимо на ЕЦ с инсталирана мощност до 5 MW (за групата ЕЦ, вкл. ЕЦ на жалбоподателя), работещи чрез директно изгаряне на биомаса ... с комбинирано производство, за производството на 1 MWh ел.енергия, се установява, че приетото от КЕВР количество суровина е 1268 kg дървесен чипс, при възприетата от КЕВР 15 % влажност на дървесния чипс, за производство на 1 MWh (1000 kWh) електроенергия, докато при действителната при закупуване влажност на дървесния чипс 60 %, за производство на 1 MWh (1000 kWh) електроенергия /ЕЕ/ са нужни около 3268 kg дървесен чипс. Сходни са стойностите, посочени от веущите лица и по отношение на среднестатистическа Т. от процесния тип (КПДеей = 16,0%) при приета от КЕВР 15 % влажност на дървесния чипс, за производство на 1 MWh (1000 kWh) електроенергия /ЕЕ/ са нужни около 1427 kg дървесен чипс, а при действителната при закупуване влажност на дървесния чипс 60 %, за производство на 1 MWh (1000 kWh) електроенергия /ЕЕ/ са нужни около 3676 kg дървесен чипс. Подобни несъответствия са налице и по отношение на стойностите на калоричност, приети от КЕВР и изчислителния модел. При факта че само една централа за страната участва в групата производители, няма как КЕВР да приеме в изчислителния си модел изменението на стойностите на разходите по чл.32 ал.2 т.6,7 и 8 от ЗЕВИ за групата производители, различни от тези, валидни за единствения производител, формиращ групата. При обективния факт, че "Еко Енерджи Мениджмънт" ООД е собственик на електрическа централа, работеща чрез директно изгаряне на биомаса от дървесина, получена от дървесни остатъци, прочистване на гори, горско подрязване и други дървесни отпадъци и е единствената електрическа централа, работеща на този принцип в България, приемането на различни изменения на стойностите на ценообразуващи елементи, от тези, относими за единствената централа в страната, съответно и в групата, обяснени с

факта, че цената се определя, а в случая актуализира за "група производители", е неприемливо и необосновано, в противоречие с фактите по делото.

По тези съображения, съдът намира, че оспореното решение № Ц-25/01.07.2021г. на КЕВР в частта му по т.ІХ.2 следва да бъде отменено, като издадено в противоречие с материалния закон и преписката да се върне на КЕВР за ново произнасяне, в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноски на жалбоподателя. На жалбоподателя, съобразно представения списък на разноските следва да бъдат присъдени разноски за държавна такса в размер на 50 лв., за възнаграждение на вещо лице по допуснатата експертиза в размер на 3432 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 1440 лв. или общо разноски в размер на 4 922 лв. Предвид фактическата сложност на делото съдът не намира адвокатското възнаграждение за прекомерно, поради което възражението за прекомерност от страна на ответника е неоснователно..

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на "Еко Енерджи Мениджмънт" ООД, ЕИК[ЕИК], Решение № Ц – 25 от 01.07.2021 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в частта му по т.ІХ.2.

ИЗПРАЩА преписката за ново произнасяне от Комисията за енергийно и водно регулиране, в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение, в двумесечен срок.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на "Еко Енерджи Мениджмънт" ООД, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 4 922 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Вълховен административен съд в 14-дневен срок от получаването му от страните.

СЪДИЯ: